ODLOČBA SODIŠČA

(posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika)

z dne 8. februarja 2011

V zadevi C-17/11 RX,

zaradi predloga za preizkus, ki ga je 12. januarja 2011 na podlagi člena 62 Statuta Sodišča Evropske unije vložil prvi generalni pravobranilec,

SODIŠČE (posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika Sodišča),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano (poročevalec), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts in J.-C. Bonichot, predsedniki senatov,

izreka naslednjo

Odločbo

1 Predlog za preizkus, ki ga je vložil prvi generalni pravobranilec, se nanaša na sodbo Splošnega sodišča Evropske unije (senat za pritožbe) z dne 16. decembra 2010 v zadevi Komisija proti Petrilli (T-143/09, še neobjavljena v ZOdl. JU), s katero je to sodišče

zavrnilo pritožbo, ki jo je Komisija Evropskih skupnosti vložila zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 29. januarja 2009 v zadevi Petrilli proti Komisiji (F-98/07, ZOdl. JU, str. I-A-1-13 in II-A-1-41).

2 S sodbo, katere preizkus se predlaga, naj bi prišlo do razhajanja v sodni praksi Splošnega sodišča Evropske unije glede pogojev za nepogodbeno odgovornost Evropske unije na področju javnih uslužbencev, zlasti v zvezi s pogojem, da je zadevna institucija dovolj resno kršila pravo Unije. S to sodbo je Splošno sodišče – s tem, da se je oddaljilo od nasprotne rešitve, ki jo je sprejelo v sodbi z dne 10. decembra 2008 v zadevi Nardone proti Komisiji (T-57/99, ZOdl. JU, str. I-A-2-83 in II-A-2-505) – odločilo, da je ta pogoj izpolnjen, kadar zadevna institucija ravna nezakonito, ne da bi bilo treba preučiti, ali ta nezakonitost pomeni očitno in hudo prekoračitev meja diskrecijske pravice te institucije.

3 Poleg tega, čeprav je Sodišče že pojasnilo, kateri so splošni pogoji za nepogodbeno odgovornost Unije (glej zlasti sodbo z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil, str. I-5291), pa še ni odločilo o vprašanju, ali lahko zaradi posebnosti sporov v zvezi z uslužbenci, ki izhajajo iz člena 270 PDEU in členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih Skupnosti, za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije na tem področju veljajo posebni pogoji.

4 Na podlagi teh okoliščin predlog za preizkus ni utemeljen. Po eni strani namreč ni naloga Sodišča, da v okviru postopka preizkusa odloča o utemeljenosti razvoja sodne prakse Splošnega sodišča, ki je posledica njegovega odločanja kot pritožbeno sodišče. Po drugi strani sama okoliščina, da Sodišče še ni odločilo o pravnem vprašanju, ne more upravičiti preizkusa na podlagi člena 62 Statuta Sodišča Evropske unije, saj sta za razvoj sodne prakse na področju javnih uslužbencev pristojni le Sodišče za uslužbence in Splošno sodišče Evropske unije, Sodišče pa je pristojno le za to, da preprečuje, da bi odločbe Splošnega sodišča škodile enotnosti in doslednosti prava Unije.

5 V obravnavanem primeru pa iz preučitve navedene sodbe Splošnega sodišča v zadevi Komisija proti Petrilli ni razvidno, da obstaja resno tveganje za tako škodo.

Iz teh razlogov je Sodišča (posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika) odločilo:

Sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2010 v zadevi Komisija proti Petrilli (T-143/09 P) ni treba preizkusiti.

Podpisi